

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Machsor

die sämmtlichen Festgebete der Israeliten ; mit bestgeordnetem Texte
und deutscher Uebersetzung

Für den zweiten Tag des Neujahrsfestes

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 1897

נכה"בל אבשכ הלפת

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12180](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12180)

Vor dem Eintritte in das Bethaus.

וְאֲנִי בְרוּב חֶסֶדְךָ אָבֹא בֵיתְךָ אֲשֶׁתַּחֲוֶה אֶל-הַיְכָל-קֹדֶשְׁךָ בִּירְאָתְךָ

Nach dem Eintritte in das Bethaus.

בְּבֵית אֱלֹהִים גָּהֵלְךָ בְּרִנְשׁ:

Wie schön sind deine Hütten Jakob, deine Wohnungen Israel! Deiner Vaterhuld vertrauend, trete ich ein, Herr, in dein Haus, und beuge mich vor dir in deinem heiligen Tempel in Gottesfurcht. Mit der innigsten Lust und Liebe trete ich ein, Herr, in dein Haus, betrete ich die Stätte, wo du thronest in deiner Herrlichkeit. Ich beuge mich, ich bücke mich, ich beuge das Knie vor dir, meinem Gott, der mich geschaffen. Möge mein Gebet vor dich gelangen in einer gnadenreichen Stunde. Gott, in deiner Gnadenfülle erhöre mich und sende mir deine Wahrheit und dein Heil! Amen!

Ich rufe Dich an, o, so erhöre mich, Allmächtiger! neige mir Dein Ohr, merke auf mein Gebet. Aus Gnade will ich Dein Antlitz schauen, und wachend mich ergötzen in Deiner Gottesgestalt. Ich vertraue Dir, Ewiger, rufe mir zu: Du bist mein Gott! Bernimm mein lautes Gebet, wenn ich zu Dir flehe; wenn ich meine Hände aufhebe zu Deinem heiligen Chore. Ewiger, mein Gott! ich flehe zu Dir und Du heilest mich. Zu Dir, Ewiger; rufe ich; Dich, mein Gott flehe ich an. Laß Dein Antlitz leuchten über

מָה טָבוּ אֱהָלֶיךָ יַעֲקֹב.
מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל: וְאֲנִי
בְרוּב חֶסֶדְךָ אָבֹא בֵיתְךָ.
אֲשֶׁתַּחֲוֶה אֶל-הַיְכָל קֹדֶשְׁךָ
בִּירְאָתְךָ: יי אֶהְבְּתִי מְעֹז
בֵּיתְךָ. וּמְקוֹם אֲשֶׁבֶן
כְּבוֹדְךָ: וְאֲנִי אֲשֶׁתַּחֲוֶה
וְאֶכְרַע אֶכְרַע לִפְנֵי-יי
עֲשֵׂי: וְאֲנִי תִפְלְתִי לְךָ יי
עַת רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרֹב-
חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְאֵמֶת יִשְׁעֶךָ:

אני קראתיך כי תענני אל. הט-
אזנה לי שמע אמרתי: אני בצדק
אחזה פניך. אשבועה בהקיץ
תמונתך. ואני עליך בטחתי יי
אמרתי אלהי אתה: שמע קול
תחנוני בשועי אליך. בנשאי ידי
אל-דביר קדשך: יי אלהי שועתי
אליך ותרפאני: אליך יי אקרא
ואל-אדני אתחנן: האירה פניך

Deinen Knecht, hilf mir durch Deine Gnade. Denn zu Dir, Ewiger! hoffe ich, Du mein Gott und Herr, erwieberst mein Vertrauen. Erhöre Ewiger, mein Gebet, vernimm meine Klagen und laß meine Thränen nicht unbefchwichtigt. Erhöre mich, Ewiger, und sei mir gnädig, sei Du, o Gott! Beistand mir.

Ich freue mich, wenn man zu mir spricht. „Laß in des Ewigen Haus uns gehen.“ Ich freue mich Deiner Verheißung, wie Einer, der große Ausbeute gewinnt. O merke auf meine Klagen, mein König und mein Gott! wenn ich zu Dir bete. Ewiger! frühe mügest Du mich hören, frühe schon wende ich mich zu Dir mit meinem Hoffen. Ich rufe Dich an, denn Du antwortest mir, Allmächtiger! neige mir Dein Ohr und erhöre mein Gebet! Mein Fuß steht auf ebener Bahn; in Chören danke ich dem Ewigen.

על-עבדך. הושיעני בחסדך: כי לך יי הוֹחֵלְתִי. אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵי: שִׁמְעֵה תַפְלִיתִי יי. וְשׁוּעֵתִי הָאֲזִינָה. אֶל-דְּמֻעֵתִי אֶל-תַּחֲרֹשׁ: שִׁמְעֵ יי וְחַנּוּנֵי יי הִיָּה אֶעֱזֹר לִי:

שיר המעלות לרוד שמתחתי באזמרים לי בית יי גדל: שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב: הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי יי אליך אתפלל: יי בקר תשמע קלי בקר אערך לך ואצפה: אני קראתיך כי תענני אל הט אזנה לי שמע אמרתי: רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יי:

חיתא צונס' זרכות 79 לנ"ד ע"3 חסידיים הכאטוים היו מוסין טעה חסת ולס"כ הספללו דהיינו טעהו לעזות להעיר נשטס אל הספעלויות ולהכין לזנס זטסרת הכעיון לזכיהם זכטמים להספלל עליו זמחשזס טסוכס וע"כ נסגו חסידי עליון ולנטי מעסה הזלים חמריסס כדמלסנו זככזס סדומיס קדמונים ליטז מעט חסר חמירת ססוקי מנ טויו ללמך ססוק זס:

אשרי יושבי ביתך. עוד יהללוך סלה:

ויססה מעט יולמך חפלה זו.

מי אנכי שאזכה להתפלל לפני הקדוש ברוך הוא שהוא אל גדול ונורא. ואנכי איש חוטא והבעסתי שמו הגדול במעשי הרעים. ואני בשר ודם עפר ואפר. ואני כדאי וראוי להזכיר שמו הגדול בפסה פעמים. או לי איך אשא פני לעמוד לפני הפלך הגדול ונורא מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא עלת כל העלות וסבת כל הסבות אלא מפני רחמי וחסדיו הגדולים שהוא מרחם על בריותיו. ורוצה בתפלה ובתחנונים של עבדיו. כמו שנאמר קרוב יי לכל קראיו לכל אשר יקראוהו באמת: רצון יראיו יעשה וארח שועתם ישמע ויושיעם. שומע תפלה עדיך כל בשר יבואו:

